

558 108067

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZEGYESÜLET SZAKLAPJA

63. évfolyam

3. szám

1948 március 1.

MÁRCIUS

Ne légyen egy nap, egy perc elveszítve...

(Részlet Petőfi Sándor *Az apostol* című verséből.)

„A szőlőszem kicsiny gyümölcs,
A nyár kell hozzá mégis, hogy megérjék.
A föld is egy gyümölcs, egy nagy gyümölcs,
S ha a kis szőlőszemnek egy nyár
Kell, hány nem kell e nagy gyümölcsnek,
Amíg megéri? ez belekerül
Évezredek vagy tán évmiljomokba,
De bizonyára meg fog érni egykor,
És azután az emberek belőle,
Világ végéig lakomázni fognak.
A szőlő a napsugaraktul érik;
Míg édes lett, hány napsugár
Lehelte rája élete melegét,
Hány százezer, hány miljom napsugár? ...
A földet is sugárok érlelik, de
Ezek nem nap sugári, hanem
Az embereknek lelkei.
Minden nagy lélek egy ilyen sugár, de
Csak a nagy lélek, s ez ritkán terem;
Hogyan kívánhatnók tehát, hogy
A föld hamar megérjék? ...
Érzem, hogy én is egy sugár vagyok,
A mely segíti a földet megérni.
Csak egy nap tart a sugár élete, Library Cluj
Tudom, hogy a midőn megérkezik
A nagy szüret,
Akkorra én már rég lementem
S parányi művemnek nyoma
Elvész az óriási munka közt,
De életemnek a tudat erőt ad,
Halálomnak pedig megnyugovást,
Hogy én is, én is egy sugár vagyok! —
Munkára hát,
Föl a munkára, lelkem!
Ne légyen egy nap, egy perc elveszítve.
Nagy a földadat, az
Ide röpi, s az
Élet rövid. —
Mi célja a világnak?
Boldogság! s erre eszköz a szabadság!
Szabadságért kell küzdenem,
Mint küzdtek érte oly sokan,
És hogyha kell elvéreznem,
Mint elvérzettek oly sokan,
Fogadatok, ti szabadság vitézek,
Fogadatok szent sorotok közé,
Zászlótokhoz hűséget esküszöm,
S ahogy véremben lesz egy pártütő csepp,
Kiontom azt, kifeccsentem belőlem,
Habár szívemnek közepén lesz is!”

Új utak

Új utak keresésének gondolkörében zárult a január hó végén tartott méhésztovábbképző tanfolyam. Nemcsak a résztvevők szokatlan nagyméretű megjelenése, (137-en voltak), de a társadalmi életünket jellemző forradalmi átalakuláshoz kapcsolódni akaró megnyilvánulás is meghatározza a vezetőség számára annak az új fejlődésiránynak a megtalálását, mely harmónikusan illeszkedik bele országunk gazdasági és politikai életébe.

Talán nem véletlen, hogy ez a forradalmi megmozdulás éppen százéves évfordulóján történik azoknak a politikai eseményeknek, melyeknek harcosai Kossuth, Petőfi, Tancsics, Bálcescu, mint életideálok lappangva éltek, de forradalmi erővé nem lehettek a dolgozó tömegek életében. Itt az idő 100 év után, hogy a dolgozó nép iránti szeretet — a Petőfi lelke — cselekvő munkára, új utakon indítsa el méhésztársadalmunkat. Kossuth és Bálcescu 100 év előtti álma — nem álom többé, hanem minden napi munkán keresztül valósággá lesz. Ebből a munkából mi sem maradhatunk ki — a Duna medencei népek egymásra találásának munkásai között elsők lesznek a méhészek — kiket sem faji, sem társadalmi helyzet nem állít szembe — mert a méhben a munkást szeretik s ezen keresztül a méhészen a munka emberét becsülik mindig.

A mi márciusi gondolatunk az építő munka, amelyen keresztül a legméltóbban áldozunk a százéves évfordulón a múlt harcos emlékének.

A méhcsalád életmegnyilvánulásának tanulságát szűrte le úgy az előértekezet, mint ezeket határozati formába öntő közgyűlés. Szervezett méhésztársadalmunk jelentősége a maga nagyságában és súlyával csak úgy bontakozhatik ki, ha ez a termelőmunka tudatosan kapcsolódik bele az ország újjáépítő gazdasági életébe. Felszámolva minden seperatizmust, megteremtjük a kapcsolatot őszintén — a méhészeket jellemző — baráti, egymást támogató alapon, a Romániai Központi Méhész Egyesülettel — annak támogatásán keresztül pedig azokkal a gazdasági és politikai szervezetekkel, melyek az újjáépítés munkájában előljárva, az országnak állják. Elsősorban a Földművelésügyi Minisztériummal s annak megyei szerveivel.

Adva a magunk évtizedes múlt tanulságaiból fakadó, gyakorlati tudásunkat s

cserébe várva és követelve, a szervezett méhésztársadalom komoly munkájának támogatását, védelmét és elismerését.

1. Már a közeli napokban részletes memorandumban fordulunk a Földművelésügyi Minisztériumhoz, amelyben feldolgozzuk a határozatunk alapján, hogy mit adunk és mit várunk az országnak ettől a gazdasági életét irányító szervétől, melyhez a méhészet is tartozik.

2. Rövidesen sor kerül a méhészek termelő szövetezetének felállítására — ezen keresztül kívánjuk méhésztestvéreink szükségleteit, a méhészethez szükséges tárgyi eszközökben kielégíteni s egyben termelvényeiket értékesíteni.

3. Kiépítjük a kapcsolatot — tervszerű munkán keresztül a földműves szakszervezetekkel. Minden megyeszékhelyen kezdők részére tanfolyamot kell tartanunk, ahol egyes szakszervezeti tagok elsajátítva az alapismereteket, otthon hozzá foghatnak a szakszervezeti méhészetek beindításához, hogy ezen keresztül a széles dolgozó földműves rétegünk életszínvonalát emeljék — táplálkozási hatásukat feljavítva — a mézét a nép eledelévé tegyék. Minden faluban, ahol a méhészkedés adottságai meg vannak, ezek a szakszervezeti méhészetek képezik, majd azt a magot, amely közül a méhészkörök kiépülnek. Így tudjuk majd Egyesületünk életét széles alapra fektetve, lapunk olvasó táborát úgy felnövelni, hogy az erőssé válva, a haladottabb méhész igényeit is biztosítsa.

4. Meglevő gépeinket szövetezetünkön keresztül vesszük saját kezelésbe s teszszük ezt az egyleti tőkét, a méhész háborunk közös értékévé — el szeretnők érní mielőbb azt, hogy minden egyleti tag fertőtlenített műlepet használva — valóban élvezze a közös gépeket. A csiki hegyek fenyveserdői bőségesen adják az anyagot a kaptárak készítéséhez s ha fakitermelő szövetezeteink kaptárrá dolgozzák fel a közvetítő kereskedelem ki zárásával — a maguk fenyőanyagát — reméljük, olyan áron tudják egységes méretű, pontos vándorkaptárakkal ellátni méhésztestvéreinket, hogy az még a farkaktárból beszerzett anyagárat sem múlja sokkal felül.

Egyletünkkel szemben természetesen a tagoknak is vannak kötelezettségeik — elsősorban szellemi téren. Az egylet csak egységbe fogja az öntudatos méhészek

táborát, alkalmat ad, hogy a kölcsönös segítés, tanítás, tapasztalatismertetés — a közönség kincsévé váljék s a méhész az egyéni munkán keresztül közösségi ténnyé — kollektív értékévé legyen. Minden egyes tagtól, évenként legalább egy levelet várunk, nyilván tartjuk, hogy ki teljesíti ezt az egyleti kötelezettséget és ki nem. Az más kérdés, hogy levele lapunk szellemi kivánalmát megüti, vagy sem, ez nem ok sem az egylettel szembeni kötelesség mulasztásra, sem a szerkesztő bizottsággal szembeni ellenszenvre. Az ilyen irányú levelek tömege adja majd meg lapunk szellemi és számbeli gyarapodásához a lehetőséget. Az anyagi támogatást természetesen nem hagyhatjuk figyelmen kívül, ezt a kérdést is úgy oldjuk meg, hogy mindenki teherbíróképességének megfelelően önkéntes megaján-

lásokon keresztül tessen eleget kötelezettségének.

Új utak keresésére indult méhésztáborunk egységes és egészséges világnézet szolgálatában, a békét építő tábor oldalán veszi fel a harcot azokkal szembe, akik ebben a munkájában akadályt gördítenek és új pusztulást készítenek a dolgozó emberiség számára.

A fejlődés végtelen s mi egységesen állunk a szolgálatában. Mi nem népműtő márciusi forradalomra, hanem a valóság követelményének megfelelő forradalmi munkára hívjuk fel méhésztestvéreinket. Kéz a kézben az építésben, váll, váll mellett a békéért való harcban szívünkkel és tudásunkkal a dolgozó népért, a dolgozó néppel együtt. Ez a mi márciusi megújulásunk az 1848 százéves évfordulóján.

Kövend.

BENDE BÉLA

Márciusi tennivaló a méhesben

Rovatvezető: Katsó Sámuel.

Köztudomású, hogy január utolsó és február első felében oly meleg idők jártak, hogy méheink még virágport is hordtak. Ez az abnormis időjárás alkalmas volt arra, hogy méheinket megtévessze; az anyát nagyobb kiterjedésű petezésre s méheinket nagyobb tevékenységre buzdítsa. Február második felében beállt száraz hideg idő méheinket visszarekesztette a kaptárba. Ha a hideg tovább tart márciusban, fokozott figyelemmel kísérjük családjaink viselkedését. Minden 2—3 napban hallgassuk meg őket, hogy zúgásuk csöndesen morajló, avagy síró. Ez utóbbi esetben győződünk meg arról, hogy a család nyugtalanságát és nagyfokú sírását mézhány, vagy pedig vízhiány okozza. Hideg idő esetén tehát síró családunkat vigyük be jól fűtött és elsötétített helyiségbe s amennyiben mézhiányban szenvednek, adjunk be nekik tartalékban elhelyezett mézeslépet, — ha ez nincs pergetett langyos mézet, mely esetben addig hagyjuk a családot elsötétített meleg szobában, míg azt beraktározzák. Végül, ha sem mézes lépünk, sem mézünk nincs, — szükség esetén cukorlepénnyel is etethetünk.

Ha az idő annyira felmelegedett, hogy a 10—15 R., illetőleg 15—20 C fokot el-

érte, igyekezzünk a tavaszi első — úgynevezett — kis átvizsgálást megejteni. Ami abban áll, hogy először kibontjuk a családot, hogy meggyőződjünk arról, vajjon az anya nem pusztult-e el a tél folyamán. A megvizsgálásnál úgy járunk el, hogy addig szedjük ki a lépeket, amíg sima fedett fiasításos lépet és tömör petézést találunk, mert a sima fedett fiasítás és petezés azt mutatja, hogy az anya meg van. Az anya keresésével tehát nem szabad időznünk. Ha a fiasítás nem simára volna befödve, hanem domborúan (puposan) akkor az anya vagy elpusztult és ályanyás lett a család, vagy kiöregedett, vagy hibás anyával állunk szemben. Az ályanyás családot megjegyezzük és a későbbi meleg idő folyamán kiséperjük. Az anyátlan, vagy gyenge családot pedig azonnal egyesítsük egy másik gyenge családdal. Ha azonban tartalékanyával rendelkezünk, akkor azt adjuk be az anyátlan, avagy hasznavehetetlen anyás családnak a megfelelő és előírtas eljárás mellett. Ha az anya a tél folyamán elpusztult, az egyesítéssel iparkodunk kell, mert a család anya hiányában ályanyás lesz. Ezért az első meleg tavaszi napokat arra használjuk fel, hogy a családokat vizsgáljuk át, mert ilyenkor még

alig van ályanyás család, de ha a jó időket elmulasztjuk, az idő pedig újból hidegre fordul és emiatt nem vizsgálhatjuk át, be fog következni az ályanyaság.

A felülről kezelhető kaptároknál az átvizsgálás annyiból tér el az álló kaptároktól, hogy azokból azt a lépet vesszük ki, amelyen gondoljuk, hogy már van fiasítás. Rendesen a középből, vagy ahol a legtöbb méh van, — ennek kivétele után — amennyiben fiasítást és petézést találunk rajta, — megállapíthatjuk, hogy van-e anya, vagy nincs.

Az első tavaszi átvizsgálásnál — ha a tél folyamán a család legyengült volna, egy pár lép kivetésével szűkítsük meg a fészket. Ha pedig, különösen a széleken penészes lépeket találunk, azt hasonlóképpen távolítsuk el. Ugyanekkor az aljdeszkát kiséperjük, a hulladékot megtisztítás után olvasztóba tesszük. A fészket továbbra is meleg pakolásban hagyjuk.

A kaptárak környékét tartsuk tisztán. Meleg vízű közös itatóról már ebben a hónapban gondoskodjunk.

Ha ősszel a kaptár aljdeszkájára tetőfedőlemezt vagy vastag papirlapot helyeztünk be, akkor most könnyen kihúzzhatjuk azt a rajta levő hulladékkal együtt. Mielőtt a hulladékot ládába sepernénk, módunkban van alaposabban megvizsgálni, mert a viaszmorzsák mennyiségéről, elhelyezkedéséről, a holt méhekről, esetleges cukorkristályokról ürülék nyomairól, elaprózott léptörmelékről következtethetünk a család telelésére és mostani állapotára. Kevés hulla, — kevés — és csak a kijáró előtt felhalmozott viaszmorzsa jó telelésről tanuskodik. Cukorkristályok megjegecesedett élelemre, léptörmelék, egér, megcsonkított méhhullák cicány kártevésre mutatnak, a fejletlen méhek hullásáról pedig arra következtethetünk, hogy a család a fiasítást már megkezdte.

Az átvizsgálás gyors legyen, mert a fiasítás meghülese költsérothadást idézhet elő. Ha a gyors átvizsgálás alkalmával arról győződnénk meg, hogy az előrehaladott fiasítás a virágpor szükségletet felémésztette, gondoskodjunk a virágpor pótlásáról és kezdjük meg a lisztetetést. Ez a mesterséges pótlás különösen számításbajon most, amikor tudjuk, hogy a mo-

gyoró, fűz és som barkája lefagyott. A zablisztet, — ha ez nem volna, kukorica, rozs, árpa vagy búzalisztet finomra szítva pörköljünk meg lábasban, adjunk hozzá egy kávéskanál porcukrot, szélmentes, napos helyen lépekre szórva helyeztük el, de a lépeket ferdén állítsuk egymás mellé. A lisztetetés a családok fejlődését elősegíti, kárt pedig nem okozunk vele, mert a méhek a lisztet csak addig hordják, míg elegendő virágport nem találnak.

Márciusban a méhek főképpen virágport és vizet hordanak be, nektárt azonban igen keveset találnak, tehát rablásra hajlamosak. Lépeket, viasztörmelékét, mézet ne hagyjunk a kaptárak körül.

A méhek kezelésével az időjáráshoz kell alkalmazkodjunk. Március időjárása megbízhatatlan, a méhek gondozásával tehát óvatosak legyünk, ha nem szükséges, ne etessünk, a családokat főlösolegesen ne háborgassuk, különösen pedig ne bolygassuk, ne tágtítsuk a fészket.

Serkentő etetést ebben a hónapban még nem végzünk.

A jó tavaszi fejlődéshez szükséges a: méz, virágpor, víz, népes család, jó anya, meleg és a gondos méhészt segítő keze.

Marosvásárhely, 1948. február hó 20.

Zajzon Gerő.
Méhészkeori titkár.

KÜLÖNFÉLÉK

A SEPSISZENTGYÖRGYI EME MÉHÉSZKÖR január hó 18-án tartotta közgyűlését. *Porzolt András* elnök nagy elfoglaltságára hivatkozva lemondott. Helyébe általános lelkesedéssel *Vass Andrást* választották meg. *Kovács Lajos* pénztáros meghalt, helyette *Kiss Miklóst* választották és kiségitő pénztárosnak *Szerbuly Józsefet*. Titkárnak egyhangúlag *Kiss László* államtit tanítót választották meg.

A méhészkör haladó szellemű munkatervet dolgozott ki, többek között minden második szombaton méhészeti vándorgyűlést vagy szakelődást tartanak a dolgozó ipari munkások bevonásával.

A méhészkör címe: *Kiss László méhészköri titkár, Sepsiszentgyörgy. Ady-utca 6 szám.*

A víz szerepe a méheknél

Amilyen fontos alapfeltétele a fiasításnak a méz, virágpó, a szükséges hőfok, ép annyira nélkülözhetetlen e szempontból a víz. Ha ezek közül csak egyik is hiányzik, úgy a fiasítás semmi körülmények között sem jöhet létre. Most, a megindult és folyton terjedő fiasítás szempontjából a legaktívabb a tavaszi vízszükséglet. Azt hiszem nem túlozunk, ha azt állítjuk, hogy még életük kockáztatásával is megkísérlik a méhek azt a szükséges vizet beszerezni. A fiasításnak 1/a-a víz, úgyhogy ha elejtenék, formálisan széjjel locsanna. A pete csaknem úszik a tápanyágban (méhtejben), amit a méhek mézből, virágpórból és vízből az ivadék táplálására készítenek. Erre a célra kell tehát a víz és pedig mind több és több, egyenes arányban a fiasítás terjedésével.

A víz életfeltétel, aminek hiányában a méhek igen sokszor tömegesen dobálják ki fiasításukat. Gyakori eset azonban, hogy bőséges élelem és itatás ellenére is a fenti eset megtörténik, ennek okát viszont a virágpó hiányában találjuk. A víz fogyasztását nagyon befolyásolja az a körülmény, hogy kijárnak-e már a méhek, t. i. ha már kijárnak és friss virágpóra bukkannak, úgy fokozottabban indul a belső munka. Ilyenkor nagyobb a vízfogyasztás, esetenként feltűnően hallani lehet erősebb zsongásukat, a melegség fejlesztését. Ha már később, bővebb nektárforrásra találnak, mint pl. amit a gyümölcsfák virágzása nyújt, akkor a kaptárba beadott itatóvízhez hozzá sem nyulnak, lévén a nektár vízkészlete elegendő a fiasításnak adandó méhtejkészítéséhez. Egy-egy méhcsalád tavaszi vízszükséglete a 20—25 litert is meghaladja.

Méhésztársaim! Ha a fentebb említett állításban nem kételkedünk, alkossunk fogalmat arról, hogy mekkora terhet ró a víz beszerzése a méhcsaládokra. Igazán csak ilyenkor látjuk okát annak, hogy egyes néptelenebb családjaink sokszor olyan nehezen bírnak tavaszkor fölfejlődni. Mennyi fontos üzemanyag,

víz, méz, virágpó és meleg kell egyidőben jelen legyen, hogy a fiasítás a megkezdett iramban folytatódjék. Amint már említettem, a tavaszi vízszükséglet behordása kirepülésre készíti a méheket, még a hideg, szeles időkben is; — hideg kövön, vagy faágon pihenő méhecske, hideg víz terhével könnyen megdermed, elpusztul. Tavasszal pedig minden repülő méh 5—6 utód életrehívását jelenti. T. i. a fiasítás csak annyira terjedhet, amennyire a méhek azt takarni, melengetni bírják. Tudjuk azt is, hogy a tavaszkor fölnevelt méh hordás szempontjából kettőzött értékkel bír reánk nézve, mert ez veszi ki leginkább részét az akácméz begyűjtéséből.

Méhésztársaim! Ha mindezeket egybevetjük, önként adódik a kérdés, miképpen segítsünk méheinken, e nehézségek leküzdésében. A kérdés többféle módon oldható meg. A legelőnyösebb a méheket a kaptáraikban itatni, itató edényekkel, esetleg itató üvegekkel. Az itató edényekben, üvegekben eleinte 3—4-szer cukros vagy mézes vizet tesszünk, hogy odaszokjanak, később már anélkül is elhordják azt. A mézes vízzel nappal itatni nem tanácsos, könnyen rablást okozhatunk vele. Olyan vidéken, ahol kora tavasszal nem kapnak elegendő virágpórt (mogyoró, fűz, stb. nincsen), ott mesterségesen szoktuk kissé pörkölt kukoricaliszttal a virágpórt pótolni. E lisztet egy ládában a méhesünktől 4—5 méterre úgy helyezzük el, hogy eső, csapadéktól védve legyen, de a méhek könnyen hozzáférhessenek, amit ők szívesen igénybe is vesznek. Az ilyen módon segített családok lényeges gyarapodást mutatnak, össze sem lehet hasonlítani olyanokkal, amelyek a rendszeres itatást és himpor juttatást nélkülözték.

Méhésztársaim! A méhész tavaszi munkája oda irányuljon, hogy méhcsaládjait, különösen tisztulás után vízzel lássa el. Ne legyenek méheink kénytelenek vízfordás céljából a pocsolókat és a szomszédos trágyadombokat látogatni.

Itatási gondok

cím alatt Méhészeti Közlöny-ünk idei 2. számában olvasom Zsigmond Imre fogarasi méhésztestvérünk kérelmét olyan külső melegvízű itató közlésére vonatkozólag, amelyben egész nap melegen áll a víz. Blénessy Károly nagyevű méhészüinktől tanultam egy kitűnő külső melegvízű itatót, melynek előállításához a termosz palack adta neki a gondolatot. Házilag könnyen előállítható, ha van két használt dezsza, egy nagyobb és egy kisebb. A nagyobb dezsára oldalt 3 lábát erősítünk s felekét tenyérnyi vastagon megtöltjük szitált fahamuval. Alkalmas bottal leverjük keményre. A közepébe beállítjuk a kisebb dezsát s mindkettő oldalára lyukat fúrunk, melybe egy szabályozható csepegő csapot illesztünk. A két dezsza közét körben szintén megtöltjük szitált fahamuval és keményre leverjük. Mikor a belső dezsza tetejéig érünk a szigetelő anyaggal, arra lyukat fúrunk, csövet illesztünk bele és folytatjuk a szigetelést fahamuval addig, míg a külsőre is rátehetjük a fedelet. Tetejét forró szurokkal símára öntjük, hogy az eső be ne szivárogjon. Reggel tölcser segítségével beöntjük a csövön át a lobogó forró vizet és a csövet parafa dugóval bedugjuk. A csepegő alá részatosan, vésetekkel ellátott deszkát teszünk, amire állandóan csepeg a meleg víz. A méhek tömegesen látogatják és hideg időben sem fázódnak el. Este a csapon át utolsó cseppig eresszük le a vizet. Reggel töltjük újra friss, forró vízzel.

A méheknek tavasszal a fiasítás ápolásához nemcsak vízre, hanem sókra és savakra, különösen csersavra is szükségük van. Azért látjuk, hogy trágyadombok mellett vagy nedves cserefa darabokon szívják a vizet. A fertőzés miatt különösen az előbbi helyről hordott víz nem kívánatos. Hogy ezt elkerüljük, adjuk mi az ivóvízzel a szükséges sót és savakat. Az ivóvíz minden literéhez 1 gr. konyhasót (egy csipetnyit) és vizes pohár tanintartalmu folyadékot. Legjobb volna a tanintartalmu vörös bor. Akinek 5—6 családja van, áldozhat a

vörösborra, de egy 50—60 családos méhészetben, drágasága miatt nem jöhet számításba. Ugy oldottam meg a dolgot, hogy a nyáron gyűjtött és megszáritott cserefelevelet és fiatal ágakat erős teának megfőztem, tehát az edényt megtöltöttem leveles ágakkal, feltöltöttem vízzel és jól megfőztem. Ebből a sötétbarna folyadékból, minden liter vízhez öntöttem egy pohárnyit. A méhek özönével lepik el az itatót és hordják a taninsavas és sós meleg vizet. Ha hiányzott a vízből a cserelevél tea és só, sokkal kevesebb méh látogatta az itatót. Egyszerre egy hétre való teát meg lehet főzni. Hideg helyen eláll. Mult év tavaszán használtam először a teát. Azt tapasztaltam, hogy méhcsaládjaim sokkal gyorsabban fejlődtek, erősek, erőteljesebbek voltak, de meg is hálálták a teafőzéssel járó kevés fáradtságot. Természetesen a melegburkolatnak használt szalmapárnákat csak főhordáskor veszem ki fekvő és rakodó kaptárainból.

Olvastam, hogy a sós, vörösboros meleg vízhez, ha keverünk literenként 1 kávés kanál nitrátban nagyon gazdag szegeci édes, nemes paprikát, még nagyobb hatást érünk el a méhcsaládok erőteljes fejlődésénél. Nem próbáltam ki. E tavaszon szeretnék kísérletezni vele. Az eredményt közölni fogom. Ha méhésztársaim próbát tesznek a paprikával, sziveskedjenek tapasztalataikat közölni lapunkban.

Belső melegvízű itatót Báldy Bálint méhésztársunk közöl a M. K. 1947. évi 3—4. számában, amit — közlése szerint — 10 éve használ eredménnyel. Ugyancsak Pál Imre kézdivásárhelyi méhésztársunk hektós vándorkaptárjához készített keményfából több vályus belső itatót, melyet egyik fedődeszka helyett alkalmaz. A méhek a csatornáik hosszának megfelelően hagytott nyíláson járnak fel az itató vályucskáiba.

Isten áldása legyen törekvő munkáinkon!

Esztelnek.

Köntzey Mária
ny. tanítónő.

Kaptárak

Az eredményes méhészkedés legfontosabb eszköze a kaptár. A termelés sikere függ tőle. A megfelelő kaptárkészítésnél sokféle szempontot kell figyelembe venni. Jó kaptárnak általában azt nevezhetjük, amely legjobban biztosítja a méhek fejlődését, kezelése egyszerű és gyors, mindamellelt vándorlásra is átalakítás nélkül használható. A házi kaptárkészítésnél ezt a három szempontot vegyük figyelembe.

Mindazon méhésztársaimnak, akik még nem ismerik az egyesület által 1936-ban elfogadott erdélyi nagy- és kiskaptár méreteit, a következőket ajánlom.

Mindkét kaptár megszerkesztésénél a fenti három szempontot figyelembe vettük. Egyesíti magában a helybeli méhészkedés és vándorkaptár előnyeit. Vándorlásra minden átalakítás nélkül felhasználható. Az eredeti kaptárak elkészítése után, több évi általam és más méhésztársak által való kipróbálás után, több célszerű újítást alkalmaztam rajta. Többszöri vándorlás után rájöttünk arra, hogy a menekülő téren kívül hosszú utazásnál szükséges a mézür eleje és háta rosta szövettel való ellátása is. Mely szellőztetőket a vándortanyára való megérkezés után odaillő két kis ajtócskával bezárunk. Természetesen a mézür felső fele is rostaszöveten keresztül szellőzik. Ezen két kaptártípus rakodó rendszerű, mely két részből áll; az alsó rész költőtér, mely duplafalu, a belső fal 22 mm. vastagságú, a külső borító pedig 12 mm. Ezen két fal között kb. 15 rend újságpapír szigetelőt használunk. Tehát az ilyen duplafalu kaptár egyenletes meleget biztosít a fészeknek. A felső része a mézür 22 mm. vastag deszkából készül.

Az erdélyi nagykaptár költőterében 10 drb. 42x30 cm. külméretű keret van, a mézürben 8 drb. 42x15 cm. külméretű hizlalt lépes keret.

Az egyleti kiskaptár ugyanilyen módon

mint a mézürben 10—10 drb. egyforma nagyságú 32x28.5 cm. külméretű keret van. Mindkét kaptárban a keretek vállazottak és csapzottak, a mülép behelyezése céljából a keret felső részében bevágással.

Ujabbban a mülépet egyszerűen a felső lécen levő előre kivágott résbe helyezzük és minden kerethez mellékelünk kis léccel van elkészítve, csupán úgy a költőtérben

20 keretes erdélyi fekvő kaptárak. A tetején anyának való

odaszorítjuk. A lécet két-három kis szeggel megerősítjük.

Az egyleti nagykaptárnál a mézür és a költőtér között nem szükséges anyarács, mert a mézürben hizlalt lépes keretek vannak. A mézür felett mindkét kaptárnál rosta-szövettel ellátott rámat alkalmazunk. A rostaszövet mellett a rámban két oldalt kinyitható rész van, melyen keresztül a méhek a menekülő ürbe is mehetnek. Ha nem vándorolunk, ezeket a réseket zárva tartjuk. Ugy a költőtér, mint a mézür, választó deszkákkal tetszés szerint szűkíthető.

A kijáró nyílás nagyságát egy betéttel lehet szűkíteni. A röpdeszka vándorlásnál felhajtható, mely közepén rosta szövettel van ellátva. A tető tetszés szerint

Kisegyleti kaptárak

kátránpapír vagy ládalemezzel van fedve. A kaptár két oldalán vándorvasalás van, mely megakadályozza a kaptárak szétesését.

A továbbiakban több méhésztársam felkérésére ismertetem néhány kaptár keretméretét, mindenütt a külméreteket megadva: Zoller-féle rakodó kaptár, az úgynevezett 64-es kaptár 9 költőtéri kerete 64×30 cm. és 13 hízlat mézűri keret 36,5×19 cm. Ignác Sándor-féle két anyás „tükrös“ rendszerű fekvő kaptárnak keretmérete 50×32 cm. A kaptárban 33 drb. keret van, a keretek közül 3 drb. a kaptár egyik végében elzárva anyanevelőül szolgál. Az újabban nagyon elterjedt nagy Boczonádi fekvő kaptár keret-

mérete 42×36 cm. és 2—24 kerettel készül. Kétanyás rendszerrel is kezelhető, ha 6—6 keretet a kaptár két végén költőtérnek két anyarácsos rárával elválasztunk. De sokan érdeklődnek a „Hungária“ köpenyeskaptár iránt. Ennek keretmérete egyezik a nagy Boczonádival és 20 keretre készül. Ebből 14 keret és 2 anyarácsos ráma, hátul 6 keret és ha anyaneveléssel is foglalkozunk, egy tele ráma. A Hunos kaptár keretmérete úgy a költőtérben, mint mézürben 42×27,5 cm.

Méhésztársaim figyelmét felhívom, hogy a házi kaptár készítésnél az előre leszabott keret után készítsék el a kaptárt.

Kolozsvár.

Várady Béla

Felül-hátul

Amikor több mint 40 évvel ezelőtt, méhészkedni kezdtem, még csak az országos hátul kezelhető, 3—4 keretsoros kaptár volt általánosan használatban s itt-ott még a Neiszer — az akkor még egészen újkeletű Boczonády kaptárak mellett. Hosszú éveken át magam is országosokban méhészkedtem.

Mintegy 10 éve egyik vöm újonnan szervezett méhészetét felül kezelhető erdélyi nagy kaptárral rendeztük be. — Bár már előbb is láttam, de alaposabban csak ekkor ismerkedtem meg a felül kezelhető kaptárral. Pár év kellett csak hozzá s rájöttem, hogy bár nagyon sok tekintetben előnyösebb a hátul kezelhető kaptáraknál, mégis van olyan hátránya, ami amazoknál nincs meg.

Ugyanis, ha a mézür már fel van rakva s valami olyan jelenséget észlelünk, ami a költőtérbe való betekintést szükségessé teszi, akkor le kell vennünk az esetleg már súlyos és méhekkal teli mézűrt s valahová félre kell tenni. Gyakran összenyomjuk az alsó peremére gyűlő méheket, még ha háromszögű lécre tesszük is. — Ha meg a fészekbe való betekintéssel s munkával elkészültünk, vissza kell helyeznünk a mézűrt s ismét összenyomjuk a fészek felső s a mézür alsó peremére kihuzódó méheket. — Ez a művelet olyan helyen, hol a mézür májús eleje, vagy közepétől szinte a betelelésig fel van téve, különböző okokból többször is ismétlődhetik és ez mindig tekintélyes számú méh halálába kerül, eltekintve a jóval több szúrástól s a jókora súlyú mézür emelgetésétől.

Ezt küszöböltem ki a felül-hátul kezelhető kaptár megszerkesztésével. — Míg a mézür fel nem kerül, úgy használok,

mintha csak felül kezelhető lenne, ha meg már mézür van rajta, akkor meg úgy, mintha hátul kezelhető volna. — Megkaptam mindegyik rendszernek az előnyt a hátrányok nélkül. — Hogy a keret milyen méretű? — Hogy hány keretes a költőtér? — Hogy a röplyuk alsó, vagy felső? — mind mellékes; a főcél, a kezelés megkönnyítését elértem.

A kaptár elkészítése minden más rendszerű kaptárénál könnyebb. — Lécből készített 2 keretnek (ráma) pontos összeállítására fontos csak. — Ezeknek pontosan egyméretűeknek s derékszögűeknek (winkli) kell lenniök. Egyik jön elől a homlok falhoz, másik hátul az ajtóhoz. Ezeket — egyik oldalán gyalult — ½ colos deszkával alul és két oldalt kívül-belül beborítom; elől dupla homlokfalat, — hátul levehető ajtót, — belül tologatható, üveges ablakot készítek; a feneket, oldal és homlok falakat kitömöm gyaluforgáccsal; még a fedő deszkák, (egynek a helyére Hanemann rács!) s egy egybefoglalt fedél: s készen van a jó megtartó kaptár, mely a körülmények szerint felül, vagy hátul kezelhető. — Probatum et probandum est!

Vámfalú.

Kolos Vince, ref. lelkész.

*Lapunk terjedelme
és pontos megjelenése*

TÓLED IS FÜGG

KÜLDJÉL AZONNAL 300 lejt az EME-nek
ILLETVE A MÉHÉSZKÖRÖDNEK.

„Kas átszabása”

Az átszabási művelet legalkalmasabb tavasszal, a gyümölcsvirágzás idején, vagy ha nem akarjuk elveszteni a rajzás után 3 héttel, de átszabhatók őszszel is. Mindhárom esetben kevés a fiasítás és ez a legfontosabb azért, hogy a fiasítás ne menjen kárba beszabásnál.

Mielőtt neki fogunk a dobolásnak, vegyünk egy hátnélküli széket, tegyük a földre lábával fölfelé. Az átszabásra szánt kast állítsuk csúcsával bele. (De ezt egészen nyugodtan végezzük, mert akkor a méhek is nyugodtak.) Borítsunk rá egy ugyanolyan nagyságú üres kast, melyet már előbb kitisztítottunk. Kössük körül egy törölközővel lenn és fenn. Most kezdődik a dobolás, amit alulról felfelé kezdünk a léputcák irányában, időnként szünetet tartva. Ez a munka eltarthat 15—20 percig, de van rá eset, hogy 10 perc alatt a méhek fölmennek. Ennyi idő eltelte után nyugodtan oldjuk ki a kötelet és nyissuk szét a két kast úgy, hogy a 2 szél együtt maradjon. A léputca iránya legyen felénk, hogy a még bentmaradt bogarakat könnyen ki lehessen füstölni. A felső kast, amiben a bogarak vannak, tegyük eredeti helyére, hogy a közben felszállott bogarak találjanak haza. Ha hordási idő van és legalább + 20 C°-os a meleg, a műveletet szabadban is elvégezhetjük, ellenkező esetben meleg helyiségben dolgozunk. Az esetben, ha nem sajnáljuk a kast, vegyünk egy alkalmas szerszámot (én egy kacórral, melyet a mellettem segédkező backamadarasi Gombos bácsi adott, ketté vágtam a léputca irányába és kinyitottam, mint egy könyvet.) A lépeket egyenként kell beszabni a keretbe, melyet körülkötünk hárszal, vagy vékony zsineggel és berakjuk a már előre elkészített kaptárba (lehetőleg olyan sorrendben, ahogy voltak.) A toldásokat felül alkalmazzuk, mert így a kisebb darabok biztos alapon állva, nem igen dőlnek ki. Ha a beszabás folytán nem kapnánk elég lépet, tartalék léppel pótoljuk. Jó hordás esetén az így átszabott

kaptárt a lépekkel azonnal a helyére állíthatjuk és mind egy rajt, az előzőleg kidobolt bogarakat ráöntjük a keretekre és lefedjük a fedő deszkákkal. Pár nap múlva át kell vizsgálni, megszabadítani a levágott spárgáktól, az esetleg kimozdult lépeket helyre állítani. De ha nincs jó hordás, akkor ajánlatos 24—48 óráig sötét zárt helyiségbe (pincébe) tenni, aztán jól betakarni. Adjunk neki langyos mézes vizet, mire a beszabott lépeket rövid idő alatt a keretlécekhez ragasztják és a lecsepegett mézet a méhek elhordják.

Ha a kast nem akarjuk feláldozni, a munka sokkal kényesebb, mert az első 1—2 veselép kivágása nem könnyű feladat, de ha ez kint van a többi már megy.

Kivágásnál használjunk egy 50 cm. hosszúságú vékony gömbvasat, aminek egyik végére fogantyut, a másik végére egy meggörbíthető 8—10 cm.-es gömbölyű végű kés élet szerelünk.

1947 június első felében — amikor az akácról hazajöttünk — az itthon maradt kast, egy pénteki napon átszabtam. A hiányzó kereteket műlépekkel pótoltam. Már hétfőn reggel a Takács Zoltán jóvoltából autóval a Járra völgyébe vittük. Rá voltam készülve, hogy mind a kaptár aljáról fogom összeszedni a lépeket, de csodák csodájára, minden lép a helyén volt. A szezon végére a két család 10 darab műlépet kiépítve, tele hordva mézzel olyan nehéz lett, hogy alig tudtuk leemelni az autóról.

Kolozsvár.

Alzner Oszkár

Fel hívjuk székellyöldi méhésztestvéreink figyelmét, hogy Radnóti, Csapó, Buziásleányó, Vasláb, Ditró községek és ezek környéke költésrothadással fertőzöttek.

ELADÓ egy mézpergető 30x40 keretmérethez. Cím: Falháber Károlyné, Cluj, Republicei 65.

TEJSZEPARÁTORT 200 lit. óraterjesítőmennyű, Titan—Danmark rendszerű, kitűnő állapotban levőt elcserélnék méhcsaládokkal. Radó László, Turda, Str. Ec. Teodoroiu 30.

Csak fertőtlenített műlépet használjunk

Valamikor a viasz fertőtlenítése egy egész különös és költséges felszerelést igényelt. Ma már bármelyik méhész minden különös felszerelés nélkül, saját maga fertőtlenítheti viaszát.

A költésrothadás fertőző spórái a viaszban is kimutathatók. Vannak, akik vitatják, hogy a spórák a viasszal való felmelegedés folytán úgy külsőleg, mint a chiteri rétegen belül a szétfolyt viaszban elszigetelődnek és mintegy légmentesen elzáródnak. Ezáltal azok terjedése és további szaporodása kizárt.

Való tény azonban, hogy a spórák a viaszban is tovább élnek és csak 110—112 °C hevítésnek félórás hatására válnak életképtelenné. A kívánt hőmérsékletet — vízzel együtt való hevítésnél csak autoklávban és 1/2 atmoszféra nyomás alatt érhetjük el.

Miután a legtöbbünknek nincsen ilyen felszerelésünk, egy sokkal egyszerűbb fertőtlenítéshez folyamodhatunk. A Szovjetunió méhészei szélében gyakorolják.

Az autoklávot helyettesítjük egy olajfürdőben elhelyezett fazékkal. Tudjuk, hogy a viaszt vízben csak 100 °C-ig hevíthetjük, viszont ha víz nélkül, szabad tűzön hevítjük, veszít színéből, mert a viaszban lévő virágor megpergélődik és így egy színre kevésbé tetsetős barna anyagot nyerünk. Mindezek a hibákon segíthetünk, ha a tűzhelyre helyezett lábosba két ujnyi vas-

tagságban hengerolajat öntünk. (A hengerolaj 180—185 °C-on kezd forrni.) Az így előkészített külső lábosba helyezzük a viaszt tartalmazó fazakat, vigyázva, hogy a fazék száraz legyen és vizet ne tartalmazzon. Az így összerakott edényeket nyugodtan forralhatjuk 110—120 °C-ig. Ezen a hőfokon 1/2 óráig tartjuk anyagunkat, mely idő alatt minden kórokozó spóra elpusztul.

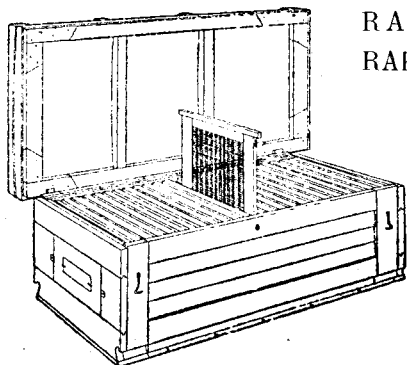
Hengerolaj helyett használhatunk egyszerű étolajat is. Ez esetben a viszsamaradt olaj kiváló festőalapanyagot ad, amivel megfelelő festékpórhozzáadása után kaptárainkat befesthetjük.

A hőfok ellenőrzésére szükséges hőmérő beszerzése sem megoldhatatlan. Mindenütt vannak cséplőgépek, malmok, amelyek kazánjáról könnyen kicsavarhatjuk a célunknak tökéletesen megfelelő 130 °C-ig mérő hőmérőt és használat után ismét visszacsavarhatjuk.

A fertőtlenített viasz műlép öntésére alkalmatlan, mert a hiányzó víz folytán a lapok rendkívül törékenyek lennének. Ezért a hiányzó vizet pótolni kell. Ha a fertőtlenített viaszunk már 80 °C-ig lehült, az edénybe egy pohár vizet töltünk. A vízzel együtt újból felforralt viaszt öntésre már nyugodtan használhatjuk, mert a kiöntött műléplapok már nem töredeznek. Szép világos színűek és rugalmasak.

Kolozsvár.

Dr. Bruck Ottó.

RAKTÁRON TARTJUK AZ ERDÉLYI RAKODÓ ÉS FEKVŐ VÁNDOR KAPTÁROKAT

Gépen csapozott vályus keret külön is kapható. Beton műlépprést anyarácsot és műlépet minden méretben raktárról szállítunk.

Az erdélyi kaptárok készítéséhez szükséges képes rajzot kívánatra postabélyeg ellenében megküldöm.

VÁRADY BÉLA

Villanyerőre berendezett kaptárkészítő üzem
Kolozsvár-Cluj, strada Thállman utca 13 szám.

Serkentés a többtermelés szolgálatában

Egy méhésznek sem szabad elmaradnia a világ fejlődésétől. Tartsunk lépést, haladjunk és méhcsaládjainkat állítsuk a többtermelés szolgálatába!

A többtermelés legfontosabb feltétele viszont, hogy a család anyja fiatal, 1 éves legyen, mert csak a fiatal anya tudja kellőképpen népesen tartani nagykeretes kaptárainkat.

Másik feltétel a családok fejlődésének serkentése. A serkentésnél azután megmutatkozik a fiatal anya előnye.

Harmadik feltétel az, hogy ősszel sok mézzel és még több fiatal bogárral töljük be a családokat.

Ha a fenti feltételeket betartjuk, a többtermelés alapjait leraktuk.

Amint az idő tavasszal felenged és a méhek már tul vannak a tisztuló kirepülésen, hozzáfogunk a családok kaptárba való itatásához. De ugyanakkor megkezdhetjük a liszt etetését is. Valamikor barnára pörkölt búzalisztet szitáltam keretekbe és egy kaptárba függesztve tettem ki a méhestől 5—8 lépésre. A kaptár (országos) hátsó ajtaját nyitva hagytam és léceit kevés mézzel megkentem. A méhek hamar reászoktak és szorgalmasan elhordták. Ez évben már *Dr. Szövérdi Ferenc* tavalyi cikke alapján a szójabab liszttel teszek kísérletet.

A lisztetetésnek csak addig van értelme, amíg a természetben megnyílik

a bőség szaruja és a méhek természetes virágport hordhatnak. A feletetésre kerülő liszt azonban legyen fehérjében gazdag, tehát vagy szójaliszt, vagy ha ez nem volna, borsóliszt.

A kaptárban alkalmazott vizitálásnak, mint tudjuk, az az előnye, hogy megkíméli a kirepüléstől a tavaszra annyira szükséges bogarat. A kiterjedt fiasítás táplálásához nagyon sok víz szükséges, viszont tavasszal óráról-órára változik az időjárás. Ha bent itatunk, a méhek nem repülnek ki, sőt rossz idő esetén tanácsos lezárni a rőpnyílást is. Veszélyel nem jár, csak haszonnal, mert sok méhet mentünk meg az elpusztulástól. Kipróbáltam, bárkinek ajánlhatom.

A tavaszi serkentő etetést körülbelül március 20-án kezdem el, amikor látom, hogy a gyermekláncfűröl és a szilfáról már bőségesen hordják a virágport. Egyrészt mézhez két rész vizet adok és langy melegen etetem felülről. A bőséges virágpor és a felhígított szörp teljesen a nagy hordás látszatát kelti. A fiatal anya kiterjeszti a fiasítást és valószínű csodákat művel. Mire elkövetkezik a nagy hordás, óriási tömeg hordja a nektárt. A reáfordított gondot búsán visszafizeti.

A méhek serkentése tehát a többtermelés egyik alapfeltétele.

Kolozsvár.

Tóth István.

Kedves méhésztestvérek!

A méhészek egyetlen egyesülete az E. M. E. és nekünk méhészeknek kötelességünk, hogy egyesületünket ne csak fenntartsuk, hanem tovább fejlesszük, hogy betölthesse azt a hivatását, ami reá vár, nevezetesen Erdély méhészetét továbbfejlessze. A mai kornak megfelelően kutatóintézetet létesítsen, a méhbetegségek ellen a küzdelmet egységesen felvegye, de különösen a „Méhészeti Közlöny“ kedves lapunkat ne csak havonta 16 oldalon, hanem a közeljövőben már 24 oldalon jelentesse meg.

Mi kell ehhez kedves méhésztestvér? Minden más segítség mellett az, hogy hátralékodat, valamint a folyó évi tag-

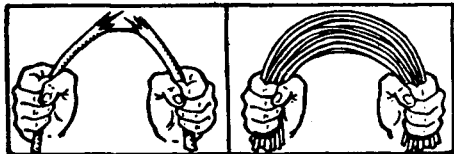
díjadat azonnal beküldjed egyesületünk pénztárához. Egy olyan jó méhészeti év után, mint a múlt évi, nem is ütközhetik nehézségbe 1 kg. méz árát a te javadra az E. M. E.-hez befizetni.

Mindnyájunk érdeke, hogy minden méhésztestvér befizesse a tagdíjhátralékot, valamint a folyó évi tagdíjat, hogy kedves lapunk, a „Méhészeti Közlöny“ havonta pontosan minden elsején az asztalodon legyen. Ezen lap nélkül el sem képzelek egyetlen méhésztestvérünket sem.

További kötelességünk Egyesületünk kebelébe beszervezni minden méhészt.

Sóvárad.

Biró Dezső.

EGYESÜLETI ÉLET

Közgyűlésünk

Közgyűlésünk ünnepélyes lefolyása méltó befejezője volt a mindvégig magas színvonalon mozgó méhészeti továbbképző tanfolyamunknak, melynek megnyitására a Méhészeti Közlöny múlt heti számában már részletesen beszámoltunk. A közgyűlésen részt vett minden tanfolyami hallgató, akik száma a megnyitó utáni 93-ról egy-két nap alatt 137-re emelkedett, de megjelentek azon a kolozsvári és a Kolozsvár környéki érdeklődők is. Az ENKE Jókai-utca 2. szám alatti nagytermet zsúfolásig megtöltötték.

A közgyűlést igazgatóátváltmányi gyűlés előzte meg, mely teljes egészében magáévá tette a január hó 31-én délután tartott összehívó gyűlés határozatait.

A közgyűlést Farkas Árpád egyetemi tanár, az EME alelnöke nyitotta meg. Lelkes szavakkal számolt be arról az áldozatkész munkáról, amelyet a méhészeti továbbképző tanfolyamunk előadói végeztek. Egyesületünk köszönetét fejezte ki Gereben Gusztáv, Dunkán Teofil, Balogh Jenő, Csürös István, Texe Imre, Várady Béla, Blahunka Lajos, Nyárádi Antal, Katsó Sámuel, Bodoki László, dr. Tintea Hariton, Neciu Demeter, dr. Suceava János, Zilahy Sándor, Stief Ottó, valamint dr. Szövérdi Ferenc tanfolyami előadóknak. Ugyanakkor kiemelte azt az áldozatos munkát, amelyet a tanfolyam hallgatói részvételükkel és értékes hozzászólásaikkal kifejtettek. Tanfolyamunkon sikerült — mondta Farkas Árpád — közös nevezőre hozni az eddig többféleképpen felfogott és hirdetett nézeteket anélkül, azonban, hogy az elfogadott alapelvek dogmatikus szint öltenének. A tanfolyam hallgatói letéteményesei együtt a jövő méhészgeneráció továbbfejlesztésének.

ÜDVÖZLÉSEK

Ezután az üdvözlésekre került sor. Mócsy István, a kolozsvári Méhész Kör elnöke a házigazda tisztségében üdvözölte a sikeres tanfolyam résztvevőit, majd Bikfalvy Ferenc EMGE igazgató egyesületünk anyaintézete nevében az Erdélyi Magyar

Gazdasági Egyesület meleg üdvözlését tolmácsolta. Egyben biztosította az EME-t, az EMGE leányintézetét, hogy még fokozottabb mértékben, mint a múltban, igyekszik megsegíteni. Mezey Lajos MNSZ végrehajtóbizottsági tagja, az EMGE Időközi Bizottságának tagja, a Magyar Népi Szövetség üdvözlését tolmácsolta. Demokratikus szervezetünk támogat minden épi megmozdulást, — mondotta, — és egyúttal öröködi, hogy annak zavartalan működése biztosíttassék. Borbély István a Bányai Méhész Kör, Balogh Jenő a Felsőháromszéki Méhész Kör, Katsó Sámuel, a Marosvásárhelyi és Vidéke Méhész Kör, Szabó Kálmán, a szászrégeni méhészek nevében üdvözölték közgyűlésünket.

Az elhangzott üdvözlésekért Neciu Demeter, EME alelnök mondott néhány kezesetlen szóban meleg köszönetet, majd dr. Szövérdi Ferenc, EME főtitkár olvasta fel az egyesület 1947. évi működéséről szóló jelentését.

JELENTÉS

Beszámolt a Méhészeti Közlöny kiadása elé tornyosuló nehézségekről, melyek pénzünk megszárdításával elhárítottak tekinthetők. Ez képezte egyesületünk legnagyobb gondját és ettől függ további működésünk zavartalan menete. Minden erőnket a szaktudás terjesztése érdekében kell latbavetnünk és ezért rendeztük a méhészeti továbbképző tanfolyamunkat is. Egyesületünk a kezdők részére 18 tanfolyamot rendezett méhész körével karöltve, közel 500 résztvevővel. A többtermelés elősegítésére számos vándortelep szervezett és méhész körrei útján jó eredményt ért el méhbetegségek leküzdése terén is. Mintegy 83 szakelőadást tartott Kolozsvárt és vidéken, összesen 2150 résztvevővel.

A romániai méhészegység megteremtésére csatlakozott a Romániai Központi Méhészegyesülethez az EME anyagi és működési függetlenségének fenntartásával. A jelentés ezután közel 2000 tag tagdíjbefizetési készségéről, majd az egyesü-

letünk házsongárdi iskola méhes telepének működéséről számolt be.

Befejezésül a jelentés javaslatot tett az elnökség, valamint az igazgatóválasztmány kibővítésére és az egyesület 1948. évi tagdíját évi 300 lejben kérte megállapítani azzal, hogy a több családdal rendelkező méhésztestvéreink önkéntes felajánlással — ki-ki a saját belátása szerint toldja meg ezt a tagdíjat.

A közgyűlés egyhangulag elfogadta a jelentést, az 1947. évi zárszámadásokkal és az 1948. évi költségvetéssel együtt és a szokásos felmentvényt megadta

IDŐKÖZI VÁLASZTÁSOK

Az időközi választások megejtésére a közgyűlés ezután egy jelölőbizottságot választott: **Katsó Sámuel** elnökletével valamint **Dani Gergely**, **Takáts Zoltán**, **Teze Imre** és **Tökés János** tagokkal.

A jelölőbizottság előterjesztésére nagy lelkesedéssel az alábbi személyeket választották meg a megüresedett, illetve a közgyűlés által kiszélesített tisztségekre:

Elnök **Bende Béla**, országgyűlési képviselő, unitárius lelkész Kövendről, **Torda-Aranyos** megyéből. **Farkas Árpád** és **Neciu Demeter** alelnökök mellé a közgyűlés által létesített két új alelnöki tisztségre **Vass Márton** kispapját, az **EMGE** időközi bizottságának elnökét választották meg **Sóváradról**, **Maros-Torda** megyéből és **Sala József** ipari munkást **Kolozsvárról**. Az **EME** jogtanácsosának **dr. Erzsényes Samu** kolozsvári ügyvédet választották meg.

Az igazgatóválasztmányt: **Fodor Pataki Ádám**, **dr. Nagy Miklós**, **Mezei Lajos**, **dr. Tintea Hariton** kolozsvári, **dr. Lesnyiczky Béla** érkörtvéyesi, **Barra Gábor** nagyvárad, **Szabó Kálmán** szászrégeni, **Páll Károly** csikszépvízi, **Kémenes István** lövétei tagokkal egészítették ki, valamint a **felsőháromszéki méhészkör** két, a **bánffy-hunyadi méhészkör** egy, a **máramarosi méhészkör** egy, a **bánsági méhészkör** két és a **zilahi méhészkör** két kiküldöttjével. A választások után **Bende Béla** elnök tartotta meg székfoglaló beszédét, mely la-punk vezércikke.

ADJUNK RAJOKAT AZ EME-NEK!

Az indítványok során **Pácsó József** zilahi méhésztestvérünk tett egy talpraesett indítványt. A maga részéről **egy rajt ajánlott fel az EME-nek azzal, hogy az egyesület által kiküldött kaptárba azt betelepíti és ősszel a kifejlődött családot elküldi az egyesületünk által megadott címre. Egyesületünk — mondotta —nem**

maradhat csak azzal a kilenc családdal, amelyet az iskola-méhész telepen láttunk. Az egyesületnek egy korszerű vándorméhészetet kell berendeznie, ahol a különböző, vándorlásra is alkalmas kaptárakat kipróbálva a gyakorlat kútjából merített, az élet rostáján is átszűrt tanácsokkal szolgálhasson.

Indítványa óriási visszhangot keltett. Tömegesen ajánlottak fel egyesületünk mintaméhészetének rajokat. Így: **Szabó Kálmán** Szászrégenből, **Balázs András** Atyháról, **Kajetan Ibolya** Désről, **Vargha Imre** Fugyivásárhelyről, **Flóriska Károly** Szamosujvárról, **Dani Gergely** Kolozsvárról, **Szabó Ferenc** Tordáról, **Páll Károly** Csikszépvíztől, **Lőrincz Mátyás** Zilahról, **dr. Lesnyiczky Béla** Érkörtvéyesről és **Neciu Demeter** Kolozsvárról. De híre ment e nagyjelentőségű kezdeményezésnek vidéken is. Lapunk zártáig **Vass Márton** és **Blága Dénes** Sóváradról ajánlottak fel rajokat az egyesületünk mintaméhészetének.

A jelentkezést továbbra is nyitva tartjuk és felkérjük méhésztestvéreinket, hogy a megkezdett akciót folytassák. Ajánljanak fel minél több rajt, mert az egyesületünk vándorméhészete egy új járhatóbb utat igyekszik kitaposni. Egyesületünk kapárt és mülépet is küld a raj betelepítésére.

A kaptár típusát tagjaink választhatják meg. Többen Hungária Köpenyes kaptárt igényeltek, mások fekvő Boczonádit, de sokan kértek erdélyi nagykaptárt. A kiküldött kaptár egyúttal mintapéldány is, amelyet bárki lemásolhat.

Az indítványok során még **Kacsó Sámuel** marosvásárhelyi és **Rátz Péter** nyárádmagyarosi méhésztestvérünk tettek előterjesztést.

A közgyűlés befejeztével **dr. Szövérdi Ferenc** EME főtitkár tartott színes képek vetítésével egybekötött szakelőadást a vándorlásról, majd társas vacsora következett. Az összegyűlt méhészek a késő éjszakai órákig vitatták meg a továbbképző tanfolyamon és közgyűlésünkön oly nagyszámba felvetett kérdéseket.

ELADÓ 8 méhcsalád erdélyi kis- és nagykaptárban teljesen kiépített költőtérrel és mézúrral, mézzel bőven ellátva, családonként 6000 lej. 8 drb. méhcsalád kasban darabonként 2500 lej. **Corutiu Silviu**, inv. pens. **Materu**, Jud. Năsăud.

TÖRVÉNYEK RENDELETEK

A méhészetek adózása

Az alábbiakban közöljük általános közkivánságra dr. Suceava János ny. fősolgabíró „A méhészetek adózása” című előadását a január 25—február 1-ig tartott méhészeti továbbképző tanfolyamunkról. Egyesületünk ezúton is hálás köszönetet mond a törvényes hivatkozásokkal bőven alátámasztott előadásért. Méhésztestvéreink kivánságára két nyelven közöljük. Románul és magyarul, hogy az adóhivatalnál is bemutatható legyen, amennyiben valakit illetéktelenül a méhek után adóval rónának meg.

Kötelességünknek tartjuk ez alkalommal ismétellen kiemelni, hogy a méhészet azért adómentes, mert olyan természeti kincseket aknázunk ki, amely évről-évre terem, de a méhek nélkül a nemzetgazdaság részére kárba menne.

A termelt méz, illetve viasz, nem „tisza haszon”, mert csak alig biztosítja a reá fordított munka becsületes napszámberét, viszont a virágok beporzásával hihetetlen nagy „közvetlen hasznot” nyújtanak méheink. Nélkülük nemzetgazdaságunkat komoly veszteség érné.

E két felismerésen mint pilléren nyugszik kormányzatunk ama intézkedése, hogy a méhészeteket nem rója meg adóval.

A méhészetek és a méhtermékek közvetlen, illetve közvetett adózási rendszere a következő:

KÖZVETLEN ADÓK:

A közvetlen adózásról szóló törvény az 1946 április 1-én közzétett, utóbb hozott módosításaival, a 38. §. i) bekezdésében teljes adómentességet biztosít a méhészeteknek, függetlenül a családok számától, valamint attól, hogy ezek kasban, avagy kaptárban vannak.

KÖZVETETT ADÓK ILLETÉKEK:

Az 1947 április 29-én megjelent bélyegilletékről és a jogi iratok, valamint tettekről szóló törvény 22. fejezet 13. §.-ában előírja, hogy a proporcionális adótól mentesek a mezőgazdasági termékek és termények, valamint a kisgazdaságok minden terménye, amennyiben azt kicsinyben bocsájtják áruba.

Kisgazdaság alatt a törvény olyan gazdaságot ért, melynek kiterjedése nem nagyobb 10 hektárnál (17 és egy-egyed kat. hold).

Regimul fiscal aplicat exploatãrilor apicole (stupãrii) și produselor acestor exploatãri (stupi, miere) este urmãtorul:

IMPOZITE DIRECTE.

Legea contribuțiunilor directe, cu modificãrile ulterioare, republicatã la 1 Aprilie 1946, in art. 38 lit. i, asigurã complexa scutire de impozit stupãriilor, fãrã considerare la numãrul familiilor sau dacã acestea sunt in coșnițe primitive sistematice.

IMPOZITE INDIRECTE.

Legea timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice din 29 Aprilie 1947, in art. 22 § 13. prevede cã sunt scutite de plata impozitului proporțional „vãnzãrile cu amãnuntul de derivate de produse agricole, precum și micile vãnzãri de orice alte produse ale micii economii agricole”.

Se înțelege prin mica economie agricolã exploatarea unei suprafețe de teren in întindere de cel mult 10 hectare.

Komisia Centralã a Timbrului a statuat cã sunt scutite de plata impozitului proporțional, vãnzãrile de miere pãnã la 100 kgr., dacã micul producãtor are proprietate de pãmânt sub 10 hectare.

A Központi Bélyegügyi Bizottság megállapította, hogy 100 kg.-on aluli mézeladás mentes a proporcionális adótól, ha a termelőnek 10 hektárnál kevesebb földje van.

Mivel egyes pénzügyi szervezetek ahhoz, hogy a termelők a fenti adómentességben részesüljenek különböző bizonyítványokat kérnek, pld. hogy a birtoka kisebb 10 hktárnál, valamint hogy nem adott el 100 kg.-on felüli méz-mennyiséget, gyakorlatilag tanácsos az eladott méz után az idézett törvény 13. fejezetének 3. §-a alapján 2% proporcionális adót befizetni, mivel a különböző okiratok beszerzése sokszor többbe kerül ennél. (Eddig csak községi bizonyítványt váltottam ki és soha sem volt semmi nehézségem. Szerk.)

A proporcionális adó a vevőt terheli, azonban az, aki eladja, felelős annak befizetéséért. A befizetés egy jegyzékkel (borderou-val) történik és ezen adón kívül 6 lej nyugtabélyeget is kell fizetni ugyanezen jegyzéken. Ezen intézkedések a viaszra is vonatkoznak.

Az 1943 április 1-én megjelent luxusadókról és a kereskedelmi illetékekről szóló törvény az 1945 október 1-ig hozott módosításokkal a törvény szövegét képező „E” kimutatásban mentesíti a kereskedelmi illeték (cifra de afaceri) alól az élő méhek, valamint a méz eladását.

A vámtarifa 239-es fejezete, kombinálva a luxusadóról és a kereskedelmi illetékekről szóló törvény negyedik fejezetével, mentesíti a kereskedelmi illeték (cifra de afacere) fizetésé alól a méhészeket, a viaszeladásnál.

A hivatalos lap 1947 augusztus 21-én megjelent 193-as számában közölt 1947 augusztus 21-én hozott 1182-es számú minisztertanácsi határozattal módosítja a rendkívüli adókról szóló törvényt és a 25. fejezet 1. §-ának a) pont alatti első bekezdésében előírja, hogy a méz mentesül a 12%-os rendkívüli adó alól (impozit exceptional). A viaszt nem sorolja fel, tehát a viasz eladásnál meg kell fizetnünk a 12%-os rendkívüli adót.

Kolozsvár.

Dr. Suceava János

Intrucât unele organe fiscale, pentru a putea beneficia producătorul de scutirea de mai sus, pretend diverse dovezi că nu are proprietate mai mare de 10 ha., că nu a mai vândut miere peste cantitatea de 100 kgr. și altele, practic este recomandabil a se achita impozitul proporțional de 2% conform art. 13. § 3. din lege, achiziționarea diverselor certificate necesitând cheltueli mai mari. (Până în prezent am scos certificatul comunal și nu am avut nici o dificultate. Red.)

Impozitul este în sarcina cumpărătorului, vânzătorul însă răspunde pentru plata lui. Plata se face cu borderou, în afară de impozitul acesta achitându-se și 6 lei timbru de chitanță, tot cu borderoul de mai sus. Aceste dispoziții sunt aplicabile și la vânzările de ceară.

Legea impozitului pe lux și cifra afacerilor, din 1 Aprilie 1943, cu modificările până la 1 Oct. 1945, prin lista „E”, făcând parte integrantă din lege, scutește de plata cifrei de afaceri vânzările de stupi cu albine vii și miera de albine.

Art. 239 din tariful vamal, combinat cu art. 4 punct 3 din legea impozitului pe lux și cifra afacerilor, scutește vânzările de ceară de albine, făcute de apicultori, de plata cifrei de afaceri.

Legea impozitului excepțional.

Jurnalul Consiliului de Miniștrii cu Nr. 1182. din 21 August 1947. publicat în Monitorul Oficial Nr. 193 bis din 22 August 1947, a modificat legea impozitului excepțional, prevăzând în art. 25 § 1 lit. a, alin. 1, că miera de albine este scutită de plata impozitului excepțional de 12%. Ceara însă nu este enumerată la art. de mai sus, deci la vânzările de ceară se va achita impozitul excepțional de 12%.

Cluj.

Dr. Suceava Ioan

KELLEMES HUSVÉTI ÜNNEPEKET kíván a szerkesztőség lapunk minden olvasójának s valamennyi méhésztestvérünknek.

LAPUNK ezuttal 20 oldalon, gazdag tartalommal jelenik meg. A márciusi 100 éves évfordulóra mi is ünnepi köntösben jelenünk meg, hogy mindenkit emlékeztessünk a 100 év után beteljesedett szabadság első zászlóvivőjének jövőt építő lángolására.

De kérjük előfizetőinket, hogy ne feledkezzenek meg a 300 lejes tagsági díjaikról sem, hogy a lap előállításában fennakadás ne álljon be.

A tavaszi méhetető cukor kiosztása

A földművelésügyi minisztérium, a méhészeti egyesületek kérésére és különösképp a Romániai Központi Méhészegylet hathatós közbenjárására ez évben is oszt ki cukrot az inséges méhcsaládok tavaszi megsegítésére. Az Erdélyrészi Méhész Egyesület 3007 kg. cukorra kapott kiutalást. Ebből 26 q. nyers-cukor az aradi cukorgyárból és 407 kg. a sérült zsákokból kifolyt, úgynevezett hulladék-cukor, a különböző városokban (Nagyvárad, Kolozsvár, Szatmárnémetj stb.) e címen nyilvántartott cukorraktárakból.

A CUKOR MINŐSÉGE

A cukor minősége reméljük, hogy a tavalyinál jobb lesz. A tavaly ugyanis olyan nyerscukrot is kaptunk, hogy a magas mésztartalma miatt a méhek alig hordták fel, a hulladékcukorban pedig, egyik kísérlet szerint, 45% volt az „ide-

gen“ anyag. Egyesületünk mindent elkövet a minőség fokozására, illetve ig. választmányunk határozata alapján, ha annak minősége nem megfelelő, csak lepecsételt mintát vesz a GESz jelenlétében és a cukrot visszautasítja.

A CUKOR ÁRA

A cukor hivatalos ára kg.-ként 70 lej és 12% illeték, tehát összesen 78 lej 40 bani a gyárban, illetve raktárban átvéve. Tekintettel arra, hogy a cukrot csak személyes kísérettel lehet a kiosztási helyre szállítani, ig.-választmányunk úgy határozott, hogy tagjaitól kg.-ként 100 lej előleget kér és a befizetett összeggel utólagosan elszámol. Egyelőre azonban még senki se küldjön pénzt, csak amikor erről értesítjük.

A cukorelszámolást külön tartjuk nyilván, hogy az még könnyebben legyen ellenőrizhető.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Méhetető hulladékcukor igénylőlap

Nevem:

pontos címem: község,

utca hsz., kérem az alábbi inséges méhcsaládok részére méhetető hulladékcukor kiutalását.

A kaptarak rendszerűek, a fészekben cm széles, cm magas keretből drb-ot használok, a méztérben cm széles, cm magas keretből drb-ot.

Büntetőjogi felelősségem tudatában vállalom a fenti adatok helyességét és azt, hogy a cukrot csak a méhcsaládok etetésére használom fel.

.....
aláírás.

Egyesületünk igazgatóválasztmánya úgy határozott, hogy a kiutalt cukor-mennyiséget a lapunkban kinyomtatott igénylőlap alapján osztja el az inséges méhesaládok arányában azon tagjaik között, akik nincsenek a folyó évben tagdíjhátrálékban. A cukorigénylőlapot mindenkinek Kolozsvárra kell küldenie, úgy hogy az legkésőbb 1948 év március hó 15-ig megérkezzen. E határidő után érkező igénylőlapokat az egyesület nem vehet tekintetbe! Méhészkörökbe tömörült tagjaink, vagy egy község méhészei küldjék együttesen (egy borítékba az igénylőlapokat).

A beérkezett igénylőlapokat az igazgatóválasztmány által választott cukorelosztó bizottság bírálja felül és a hároztatóról külön levelezőlapon értesíti az igénylőket. Ugyanekkor megírja, hogy mennyi cukrot utalt ki és így mennyi előleget kell beküldenie és hogy a cukrot hol veheti át.

A cukorelosztó bizottság ülései nyilvánosak, azon minden EME tagot mint ellenőrző közeget szívesen látunk.

MENNYI CUKOR JUT EGY MÉH-CALÁDRA?

Ha egyesületünk mintegy 2000 tagja közül feltesszük, hogy csak 1000 tagunknak van inséges méhesaládjá és tagonként átlag (a tavalyi igénylés alapján) 15 családöt számítunk, akkor egy méhesaládra átlag 20 deka cukor jut. Természetesen lehet ennél több, illetve kevesebb is.

A fentiekben örömmel közöljük kormányzatunk segélyakcióját és kérjük méhésztestvéreinket, hogy az érdekükbe hozott intézkedéseket tartsák be. Az igénylőlapot küldjék el idejében. Egyesületünk részrehajlás nélkül, hivatalos személyekből és méhészekből választott cukorelosztóbizottsága gondosan örkődik, hogy a cukorból egy morzsányi se vesszen el, hanem mind a mozgalom célját szolgálja: inséges méhesaládajnk megsegítését!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

T. c.

Erdélyrészi Méhész Egylet

CLUJ

Str. Republicei 22

Költésrothadás-e vagy csak kihült fiasítás?

A M. K. legutóbbi számában megígérttem, hogy a kérdéses család vizsgálati eredményéről beszámolok.

A válasz idejében megérkezett:

A Nemzeti Állattenyésztési Intézet átiratban értesített, hogy a beküldött lépét megvizsgálva, ragályos álcárothadást állapítottak meg, s így felhívják, hogy az esetet jelentsem az itteni állategészségügyi hivatal főorvosának.

Tekintettel arra, hogy sem szégyelni, sem titkolni valóm nem volt, ezt meg is tettem és megállapodtunk a főorvossal, hogy a következő vasárnap elpusztítjuk a családot. A „szomorú vasárnap” elérkezett. A méhészkör több tagja, valamint a főorvos jelenlétében a méhestől távolabb vittük a családot s ott lefüstöltük, majd megbontottuk a kaptárt.

A család elég erős volt, bőséges mézkészlettel, ellenben azon sejték, ahonnan a mézet elfogyasztották, be voltak petézve. Megtaláltuk a szépen fejlett fiatal anyát s mégis egy igen érdekes dolgot állapítottunk meg. Volt olyan sejt is, amelybe két petét találtunk. A peték egy, két és három naposak lehettek. Magyarázatot erre

egyikünk sem talált, mely lépeken már sokkal jobban felismerhettük a költésrothadás jeleit. A fiasítás erősen nyúlott és megvolt a jellegzetes szaga is.

A kaptárt nem volt szándékomban elégetni, csak erősen fertőtleníteni, de a méhészkör tagjai megígérték, hogy kártalanítanak, lépestől-mézesből, keretéstől, egyszóval mindenestől elégettem mindent, hogy a továbbterjedést megakadályozzam. A főorvos is kilátásba helyezte, hogy az esetet jelenti központjának s valószínű, hogy onnan is kapok valamennyi támogatást.

Most csak az a kérdés, hogy mi van a többi családjaimmal. Egyelőre mind csendben vannak s hangjukon semmi zavar nem észlelhető. Amennyiben megsegít az Isten, tavasszal hamar pótolni fogom ezen családomat s ha szerencsém lesz, hogy a többi családjaim nem betegék, hála adok a Mindenhatónak, hogy megvédett a bajtól és kártól. Ha meg az ellenkezője fogorna fenn, úgy sem esek kétségbe, hanem okulva a történeteken, újból kezdem a méhészkedést.

Máramarossziget.

Róna Jenő.

Jó volt bevinni

Harmadik éve, hogy méheimet pincében telettem és az idén különösen nagy hasznát láttam ennek. Még 1947 december 8-án vittem le és 1948 február 4-én hoztam fel. Máskor már novemberben levittem és február közepéig lentmaradtak.

Az idén olyan szép idők jártak, hogy a méhek január hónapban már vigan kirepültek és a barkás növényekről hordták a virágport. Megfigyeltem a kint telet családokat. A fiasítást annyira kiterjesztették, mint máskor április elején. A fiasítás ápolásához pedig tudjuk, hogy sok méz kell. A kint telet és a szép idő által kicsalt családok nagy szorgalommal kiterjesztett fiasítása nagy veszedelmet rejthet magában. Az első a méz gyors elfogyasztása, másik a fiasítás meghülése és rothadása.

A zárt helyiségben való telettetésnek a feltételei a következők: A helyiség legyen száraz. Ne legyen túl meleg. Legjobb a 2—6 °C között levő hőmérséklet.

Ne legyen húzatos, de a friss levegő biztosítva legyen. A méhek nyugalmát ne zavarja semmi. Olvastam vályogból készült, vagy hegyoldalba pincszerűen bevágott mélyedésről, ahol a méhek igen jól telettek. A méhek az ilyen helyen igen keveset fogyasztanak (kb. 1 kg-ot).

A Szovjetunióban járt méhésztestvéreim beszéltek, hogy az óriási állami méhészetek hangárszerű épületben teletették a méheket.

A pincében, vagy más zárt helyiségben telet kaptarak vagy kasoknál különösen kell vigyázni arra, hogy az egerék a kaptárhoz ne férközhessenek hozzá. A méheket a zárt helyiségben is sokszor meg kell hallgatni és ha esetleg zúgnának, meg kell szüntetni az okát. Zúgást okozhat a levegőhiány, a túlságos meleg, a megcukrosodott méz, egér, stb.

Magyarremete.

Ferencz Árpád
ref. lelkész.

Az USA Földművelésügyi hivatalának 1942. évi 650. sz. körlevelében Geo. H. Vansell és munkatársai 97 mézélő növény nektárjának cukortartalmát közlik.

Megállapításuk részünkre is igen értékes egyrészt, mert földrajzilag hazánk éghajlatával és csapadékviszonyaival majdnem egyező vidéken történt a mérés, másrészt az alább közölt pár mézélőnövény nektár-cukortartalma vitán felül bizonyítja, mekkora tömeg vízmennyiséget kell a méheknek elpárologtatniok, amíg a nektárból érett méz lesz.

Nektárok cukortartalma százalékban:

Fehér akác	— — —	63.2
Fűzfafélék	— — —	60.—
Baltacim	— — —	55.4
Sárga somkóró	— — —	51.6
Pitypang	— — —	51.2
Réparepce	— — —	50.5
Cseresznye	— — —	50.5
Alma	— — —	45.5
Szöszös bükköny	— — —	44.—
Svédhere	— — —	43.3
Lucerna	— — —	41.1
Hárs	— — —	33.6
Napraforgó	— — —	31.6
Meggy	— — —	27.—
Kajszibarack	— — —	15.—
Körte	— — —	14.—

a kínálat gyenge. Marosvásárhelyen kínálat volt kg-ként 600 lej, Szászrégenben 7—800 lej, Maroshévízen 600 lej.

A *műlép* ára szintén esett, úgy hogy most már Kezdődi Gyulánál (címe: Oradea, Str. Tudor Vlađimirescu 65) 945 lejért lehet kapni, amiben mindenféle illeték is bennefoglaltatik.

Méhcsaládok. Kasban nagy a kínálat. Marosvásárhelyi jelentés szerinti árak: kasban 2000—2500 lej, országos kaptár 4000 lej, Dadend-kaptárban 7000 lej.

A *kaptárak* ára szintén csökkent, úgy hogy ma már egy kolozsvári faipari szövetkezet illetékekkel együtt 1.550 lejért ajánlja.

APRÓH RDETÉSEK

Apróhirdetés szavanként 3 lej, keretes hirdetés cm.-ként 5 lej. Többszöri közlésnél 25% engedmény.

CIMÜNK MEGVÁLTOZOTT. A monarchiáról elkeresztelt utcanévek kicserélésével az EME új címe: *Cluj, Str. Republicei 22 szám.*

DÓNÁT-ÚT 209. sz. alatti kertembe méhállománnyal rendelkező, családós kertgondozót keresek. Kremnitzkyné.

PIACI ÁRAK. Mult havi számunkban közöltük, hogy az árak tartottak, most viszont már árcsökkenésről számolhatunk be.

A méz 342.50 lej Kolozsváron a Szövetkezetben. Temesvárt 380—390, Nagyváradon 350—370, Marosvásárhelyen 250—320, Háromszéken 380—430 lej.

Viaszért 600 lejt kért Tärmure Gheorghe viaszkereskedő, de a felhozott 30 kg. viaszt nem tudta eladni, annak ellenére, hogy a cipőpaszta gyárban is járt. Címe: Caianul-Mare, Jud. Şomes, p. u. Beclean. Marosvásárhelyen viszont a kereslet nagy,

PÁRTOLJUK A SZÖVETKEZETET

Az erdélyi nagykaptárt raktáron tartjuk.

Ára vasuton feladva 1550 lej, festékekkel mázolvva 50 lejjel több.

Fekvő vagy köpenyes (bundás) kaptár 50%-kal drágább.

„LEMNUL“

Faipari Munkások Termelő Szövetkezete
Cluj-Kolozsvár, Str. Jugoslavia 10. szám

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYI RÉSZI MÉHÉSZ EGYESÜLET SZAKLAPJA

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

ROMANIA — Cluj, Str. Republicei No. 22.
Kolozsvár, Köztársaság-u. 22. — Tel.: 22-04.

Felelős szerkesztő:

Dr. Szövérdi Ferenc, EME főtítkár.

A Méhészeti Közlönyt az E. M. E. tagjai 300 lejes évi tagdíj fejében tagsági illetményként kapják.